

ISTAK

Abduvahobova Kumushbegim Umidjon qizi

Erkin Vohidov nomidagi ijod maktabi 7- "B" sinf o'quvchisi

Bolaning birdan ho'ngrab yig'lashi oshxonada kuymalanayotgan onaning yuragini yordi. Oshxonadan otilib chiqqan ona hayron. O'g'li yuzini qo'li bilan berkitganicha to'liqib-to'liqib yig'lardi. Yonida mashinasini yuvayotgan ota ham qo'lida ho'l latta bilan yugurib kelib bolasini qo'lga oldi. Ota-ona bolaning u yog' bu yog'ini avaylab, silashar, nima bo'lganini anglolmay lol bo'lib, asabiylashar edilar. Bola tinmay dodlardi.

-O'g'lim, jon o'g'lim nima bo'ldi? Qayeringni, nima chaqdi?- ona bezovtalanib so'radi.

Bola javob bermas, gapirolmay nuqul „dadam”, „dadam” derdi. Ota qo'lidagini irg'itib, bolasini bag'riga bosdi.

-Nima, bo'ldi o'g'lim, gapir, nima bo'ldi?

Ota bag'rida erib ketgan bola yig'idan to'xtadi. Otasining ko'zlariga javdirab tikildi:

-Dadajon, men katta bo'lsam, katta mashina olaman. Unga hamma qushlarni chiqaraman, ularni sayr qildiraman. Yana... Yana men katta qo'riqxonaga sotib olaman. Hamma hayvonlarni o'sha yerda himoya qilaman. Hech kim ularga zarar yetkaza olmaydi.

Ota hammasini tushundi va bolasini mahkamroq bag'riga bosdi. U mashinasining ichiga qamalib qolgan ikki qushni chiqarib yuborgan edi. Bolasining o'pkasi to'lib, xo'rsindi:

-Qushlar ham sayr qilishi kerak-ku.

Onaning ko'zlari porladi. Bolasining jajji qo'lchalarini o'pib, „mehribonim” dedi-da qattiq quchoqlab oldi.